

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:
в Австрії:
за цілий рік . . . 20 кор.
за пів року . . . 10 кор.
на шість місяців . . . 5 кор.
за місяць . . . 170 кор.

За границею:

цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАНА

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віра не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових писальнів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5½ год. пополудни.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Дембровского (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламані неопечатаніє вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надселяні» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Виборча реформа і парламентаризация.

(X) Через два дні, від коли знов зібрала ся державна рада, проявила ся цілковита переміна в поглядах і настрою парламентарних сторонництв. Ся переміна викликана не лише під впливом неминучої конечности введеня в житє висуненої на дневний порядок виборчої реформи, але також під впливом подій в Угорщині, котрі відбивають ся могутно на австро-угорських взаєминах а особливо на австрійських відносинах. Задля того поруч з виборчою реформою висунула ся наперед також справа парламентаризації міністерства і заволоділа умами парламентарних політиків. Ся справа виступила так нагально наперед і з огляду на угорські відносини домагає ся так скорої полагоди, що в середу відрочено пополудневе засіданє виборчої комісії, щоби виждати вислїду переговорів, які ведуть ся поміж сторонництвами а правительством, і доперва на якійсь певнійшій основі вести дальшу роботу в комісії.

Але як раз ранішна розправа в комісії виборчій виявила несподівано основну перемену в поглядах і настрою двох найважнійших сторонництв німецького і молодоческого.

Др. Крамарж, котрого недавно брошурою Німці були до живого роздратовані, заявив, що уже крайна пора, щоби австрійські сторонництва парламентарні шлі разом і супроти Угорщини

показали могутну силу народну, щоби супроти угорского сойму поставили кріпкий парламент, бо се було би великим пониженєм для Австрії, наколиб парламентарні сторонництва не мали спромоги утворити з поміж себе поважного парламентарного правительства. Др. Крамарж заявив при тім зовсім виразно, що він перший готов таке правительство попитати всею силою. Така заява визначного ческого політика не є чимсь зовсім звичайним, а стає певним доказом основної перемени посеред єго сторонництва, на котре він має могутний вплив.

З другогож боку, німецького, др. Грос, зазначив, що він зовсім згоджує ся з д-ром Крамаржом що до парламентаризації міністерства і вважає рівночасно конечною справою ревизию конституції.

Обидва сї голоси виявили виразно те, що тепер діє ся поза державною радою, поза виборчою комісією, виявили ті змаганя компромісї і до зложеня парламентарного міністерства. А з тих голосів двох доси так супротивних таборів можна відчувати, що не є імовірною подія, щоби побіч німецьких міністрів засіли разом також і ческі до спільної роботи. Обіцянкою помноженя німецьких мандатів настроїло правительство прихильнійше Німців, а Чехи мимо того не почувають ся обидженими, так що компроміс з тими сторонництвами видає ся зовсім імовірним.

Лише польське коло, а радше єго консервативна більшість стає окунем

проти сего наміру правительства, хоч правительство заявило охоту помножити число галицьких мандатів о 10 а навіть до сотки. Польське коло числить ще на те, що без него не може обійти ся утворенє парламентарного міністерства Гавча, а з ним і виборчої реформи. Наколи сей опір більшости кола буда довше тривати, тоді можливий лише двоякий вихід або розвизанє державної ради і скорє переведенє нових виборів з окликом виборчої реформи, або утворенє парламентарного міністерства без участи кола і переведенє виборчої реформи більшістю поза польським колом зложеної.

Розвизанє в тій хвилі державної ради і нові вибори, як ми вже раз указували, представляють сю трудність, що з огляду на спільні справи державні конечно є в найблизнім часі сесия делегації.

Можливо отже, що утворить ся парламентарна більшість і парламентарне міністерство з виключенєм польского кола, на що вказує се наближенє, яке тепер проявило ся поміж Німцями і Чехами.

Питає лишє, чи правительство бар. Гавча буде вважати се чєско-німецьке наближенє доволі тривким і кріпким, щоби на нїм оперти свої дальші пляни. Однече в державі неімовірностей і се є вельми імовірним.

Швачка

або

оповіданє про те, як тяжко де-кому жити на сьвітї.

Якийсь великий пан захотїв справити великий бал, та ще дитячий. А дитячим балем зветь ся такий, куди звозять маленьких паньських дїтий, розманижених яко мога, аби показати, що он-то які наші діти хороші, та гарно убрані.

Так на отой-то балъ завели й маленьку Талю, гарнесеньке та веселе дівчатко. Цілісеньку ніч не спала єї мати, все над тим думала, як би ту Талю прибрати, яке-б їй убраня придумати? Думала, гадала, поки таки вигадала: сукня буде біла, серпанкова, але на впоперек коротких збірчастих рукавців підуть вставочки з плетива, а кріз них прозиратимуть сїрі атласові стяжки. До сєї сукні надїне Талья широкий синій пояс з шовкової стрічки, а до рукавів пристїбне такі-ж стрічечки

бантами, а в середині кожного банта красуватимуть ся коришневі листочки з срібними бляшечками. На головку надїне Талья віночок з таких самих листочків, а чорне волося мати заплете їй в дрібшечки; кожну дрібшечку на петельку візьме, а з-під них уже на-зад цілим спадом похлинуть синї, шовкові стяжки. На ніжки Талья надїне високі черевички атласові, синї з срібними гудзиками й підківками. Як пригадала собі усе отсе мати, то трохи з радощів сліз не пустила. Довго ще вона усміхалась й жмурилась, аж поки не заснула... Ото другого дня ледве дочекалась вона, поки одчинили крамниці; лас так усіх крамарів: «лежебоки»; каже «баглаї!». Як одчинили-ж магазини й крамниці, кинулась панї у перший: тамечки за таку саме сукню, що вона хотїла робити, запрохали з неї кошту страшенне. Кинулась панї у другий а там — ще більше. Виїздила панї усіх моднярок й усюди була дорожнеча.

«Ет, аршинницька погань»; лаяла вона крамарів, плачучи: — «колиб вони знали, яка моя Талья буде в сєму убранї, певноб менї дармо зробили!» Але крамарі дармо нічого не роблять, та й добре, бо инакшеб прийшлось голодувати. Вони запримітили добре, як тїї сукні замануло ся панї, то й прохали з неї дорогого, дорожше, мабуть, ніж варт було те материнське бажанє прибрати свою Талю; тому то вона й не згодилась. Пригадала собі панї, що в містї єсть швачка, не моднярка, а таки проста швачка, що шила їй ще тамтого року.

— «Зшиє і вона менї», подумала панї, — «хоч там і не так гарно, як моднярка; яж буду всім на балї казати, що сукня роблена в найкращім магазинї: от й утру модняркам тим носа».

Так отсе і послала панї льокає до швачки: льокає єї такий гарний, прибраний, у золотї позументи облямований; — пішов він й знайшов таки швачку на тємуж місці, де вона й перше сидїла. А

Посвяченє Преображенської Церкви у Львові.

(+) В неділю Мироносиць, як звичали уже днєвники, відбуде ся посвяченє Преображенської Церкви коло Народного Дому, котра має перегадом стати другою городскою церквою побіч Успенської. В хвилі, коли се пишемо, не була ще оповіщена точна програма сего торжества, одначе на скілько можна було дізнати ся, Совіт Народного Дому намагає ся сему посвяченю надати пятно всенародне. Якнебудь радіємо сим, що простора церква Преображенська буде віддана до всенародного ужитку вірних, котрі не могли помістити ся в тісній і страпіно запушеній Церкві Успенській, то мимо всего зверхного блеску, який Совіт Народного Дому намагає ся надати сему посвяченю, вважаємо се звичайним актом церковним, з котрого не можна висновувати ніяких послідовностей всенародного значія. З хвилею, коли Преображенська Церква буде посвячена, стає она Домом Божим приступним для всіх вірних і Совіт Народного Дому не може розділювати «овець отъ козлиць» і одним дозволяти приступу до Церкви а другим зборонювати.

Одначе через те не здобуває собі Совіт Народного Дому, котрий стоїть в певній звязи з Преображенською Церквою, знамени всенародної репрезентації, а тим самим і Інститут Народного Дому не здобуває собі знамени всенародної інституції рускої, якою мав стати по мисли перших его основателів. Пригадати годить ся, що на просьбу Головної Ради Рускої, внесену до губернатора Галичини 24. цвѣтня 1849 р. даровано актом монаршої ласки з 25. серпня 1849 р. звалища погорілого університету з площею для народу руского в Галичині, щоби там побудовано для потреб руского населеня міста Львова другу городску церкву, а побіч того здвигнено інститут для заспокоєня потреб культурних руского народу в Галичині, і тим пособити подвигненю і розвиткови рускої народности.

сиділа вона висше всіх паній, на самім горіщі, під дахом, коло комину; такий закуток зветь ся: belle vue, себто, що там — звідтіль можно було гаразд спозирати на всі вулиці, покрівлі, комини, башти, бані, гори і навіть на голу бідозу. Тільки великий пан навряд чи й злізе на такого belle vue, бо єму треба булоб сто тридцять пять сходів пересунути, а се не до хіти і важко; проте панам отим трапляєть ся иноді лазити на високі гори: хоч й важне, так приятнійше.

Швачка була молода та гарнесенька дівчина, звали її Марусею. Слаба вона була й хвора; але все таки пішла до тієї пані.

— Здорові були, панно! сказала Талина мати: — як ви змарніли! Певно хворі?

— Так, пані, — хвора; каже швачка й закашляла. Єї щічки кругленькі румяні зашорувались ще більше, а чорні очі блискучі вогнем засьвітились. На

Не місце і не пора в тій хвилі представляти цілі і задачі Інститута Народний Дім, який вийшов з почину таких людей, як Лев Трещаковський, Михайло Куземский і ин., досить вказати на те, що звалища університету і площа були монархом даровані рускому народови в Галичині на загально пожиточні цілі, а заходом народолюбців згаданих і зі складок всего руского народу здвигнено Народний Дім, котрий мав причиняти ся до розвитку руского язика і письменства, науки в рускім язичі і штуки. Таким був сей інститут в перших починах свого е-ствованя, як довго на его чолі стояв Куземский, як довго его членами були такі народолюбці як Шараневич, Малиновский, Йосиф Заячківский, Качала, Василь Лопатинський, Омелян Огоновский і ин. Перегадом однак вимерли єї члени, котрі високо держали прапор, піднесений Головною Радою Рускою і Зіздом руских учених в 1848 р. і вели сей інститут в дусі інтенцій великодушного монарха Франц Йосифа, в цілі подвигненя і розвитку руского язика, письменства і народности.

Опісля вийшли до сего Інститута люди, котрі покинули прапор руских народолюбців з 1848 р. з виразним значенем самостійности і окремішности руского язика і народу, а піднесли новий прапор обєдиненя руского язика і народу з російским від Карпат аж по Камчатку. З того часу Інститут Народний Дім вважає власностию своєю та частина рускої інтелігенції, котра покинула засади проголошені рускими ученими і народолюбцями в 1848 р., а намагає ся в письменстві рускім довести до обєдиненя національного і культурного з великоруским народом. Тимто навіть такі люди, як др. Евген Олесницький, Ю. Романчук, Василь Нагірний і багато інших, що зголошували ся в члени Народного Дому, не найшли там прийнятя. Народний Дім з его бурсами й інститутами має по думці теперішнього Совіта служити ідеї національного і культурного обєдиненя 100-мільонового народу, не може отже вважати

чолі напались жияки, й груди затримтіли, затріпотали.

— Виб полічили ся, сказала пані, і подумала з остраху: — а що, як вона не візьме роботи?

Але швачка взяла.

— Тільки, будь ласка — на завтра. Бо, як що не так, то ще можна буде полагодити. А що візьмете за роботу? Ввесь доклад мій.

Швачка запрохала як раз половину того, що прохали за роботу моднярки; але пані все таки поторгувала ся трохи, бо й справді, се була проста швачка, а тіж таки сказано, моднярки.

— Тільки, глядітьже, на завтра, припрохувала Талина мати.

— Добре, пані; посилююсь — хотіла було швачка сказати, та не промовила й слова, а тільки головою кивнула, бо вчула, що кашель до горла підходить.

— Пошійтеж, будь ласка, просила й Талю, а то, якже мені, гляньте, без

ся всенародним інститутом руским, яким мав стати по мисли монаршої ласки і перших своїх основателів, а навіть з великим блеском довершене посвяченє Преображенської Церкви не зможе Народному Домови надати ціхи всенародного руского інституту, позаяк він що до своєї цілі і устрою відійшов від тих основ, на яких бажала его мати воля монарша, воля его основателів і воля руского народу в Галичині.

Політика Італії.

Тридержавний союз, хотий его істнованє стілько разів вже признавано як середно-європейску конечність для удержаня рівноваги і мира в Європі, дізнав маленького потрясеня через мароканську конференцію в Альгезірас і єї наслідки, звівні достаточо читаючому загалови. Отже як далекий відгук сих подій являє ся промова італійского міністра заграничних справ Деруікіярдіні-ого у відповіді на інтерпеляцію сенатора Демартіно-го в італійскім сенаті. Інтерпеляція була підготовлена, тож сая і галерії були переповнені, а в дипломатичній льожі явило ся багато членів дипломатичного тіла, щоби бути сьвідками виясненя важної квестиї що до треваня і відносин тридержавного союзу.

Демартіно, приступаючи до підпирания своєї інтерпеляції, вказав на полеміку деякої частини європейської праси против поведеня Італії на конференції в Альгезірас, яке немов то мало бути незгідне з тридержавним союзом. Бєсідник вказує, що Австро-Угорщина в цілковитім порозуміню з Німеччиною заключили в балканській справі умову з Росією; тож не можна Італії робити закиду з того, коли підпирас подібну умову з Францією в справі північно-африканського побережя Середземного моря. Се право признали так кн. Більов як і гр. Голуховский. Бєсідник виводить дальше, що тридержавний союз є однак корисний для Італії як і для Німеччини. Німеччина не має жадних колідуючих з Італією інтересів. Тридержавний союз є також ко-

нової сукні бути на балі? Сеж булоб лишенько й Господи!

А й справді, се було-б лихо, бо Талю така гарненька!

От, і рушила швачка до дому; а до belle vue йй звідтіль, де жила з матерю Талю, не близький був сьвіт, та ще і йшла вона тихо, зупинялась раз-у-раз, як кашель душив; так ото, часу було йй до волі на свої думи сумніі.

А думала вона насамперед, що робота ся йй стала дуже в пригоді, — що — вона, як там вже й не вистачить до магазину, на той день, на який завсіді шила, так з магазину, ранійш десяти день гроший не буде, а вонаж то, другий день, як і рїску в роті мала, а набір ніхто не йме віри. Все лихо, бачите тим, що була хвора. Адже як була при здоровю, то куди, як швидко робила.

(Дальше буде).

рисний для Італії, бо помагає до державного status quo на Балкані. Вкінці бесідник взиває правительство, щоби дало пояснене, чи поведене Італії на конференції в Альгезірас стоїть в суперечности з союзом з середно-європейськими державами і чи сей союз буде і дальше основою заграничної політики Італії?

Міністер Джузікардіні вказав на загально признане корисне закінчене нарад конференції в Альгезірас і обговорив широко становиско, яке припало Італії на сій конференції. Дальше зазначив, що в Альгезірас цілію італійської політики було виключно поєднане і посередництво.

В квестії інтерпеляції заявляє, що напрям міжнародної політики є той сам, який край похвалив кількакратно. Міністер пригадав свою давнішу вже заяву, яка дасть висловити ся ось як: «Вірні тридержавному союзови, будемо удержувати традиційні тісні відносини з Англією і сердечну приязнь з Францією та будемо вести політику, яка числячи ся з гармонією міжнародних відносин, дозволяє нам на концерті держав відограти ролю пособителів згоди і мира».

Дальше заявив міністер, що міжнародне положенє не дає причини для Італії до зміни сеї політики. Так само на Балкані буде удержаний status quo. Спеціально є тридержавний союз гваранцією італійських інтересів на Балкані. Піднесені сумніви що до сеї квестії не мають жадної основи. Наші відносини з Австрією є дуже сердечні, а доказом сего взаїмне довіре межі Римом а Віднем. Обставина, що хочемо навязати добрі відносини з деякими державами, не означає погіршеня сих відносин з іншими державами.

Міністер закінчив словами: «Будьте панове певні, що Італія в своїй політиці з отвертостію і щиростію працює свідомо над сповненєм своїх обовязків і удержанєм прав».

Палата нагородила міністра оплесками а сен. Демартіно наявив, що він вдоволений з відповіді і подякував міністрови за поясненя.

Н О В И Н К И.

— **Календар.** В с у б о т у: руско-кат.: Трофима; римо-кат.: Віталіса. — В н е д і л ю: руско-кат.: Ірини; римо-кат.: Петра м.

— **Віче львівських Русинів** в справі виборчої реформи відбуде ся в сю неділю дня 29. с. м. о год. 7. вечером в сали Данка при ул. Шайнохи. Просить ся о як найчисленнішу участь.

— **Основане прив. рускої жіночої гімназії у Львові.** Кождий культурний нарід прикладає велику вагу до вихованя своєї молодіжи, бо від него залежить ціла народна будучність. Абиж вихованє давало як найкрасні висліди, старає ся кождий нарід засновувавши свою національну школу, бо лише в ній мож мати повну гваранцію, що єго змаганя та стремління не будуть зведені на манівці та що єго цвїт і надія, єго молодіж, сповнить усі бажаня, ставлені кождим народом до своїх духових провідників, якими була і повинна бути єго інтелігенція. Правда, нам далеко ще до своєї національної школи, бо на великій більшости нашої етнографічної території недопущена до неї навіть наша мова, але всеж засновки єї є і треба лиш дальше енергично по-

ступати, а будучність у наших руках. Притім треба зважати одначе не тільки на саму потребу загальної освіти, але й на єї практичність та dulce cum utili. І ось тут доводить ся сконстатувати, що, о скільки наші сини мають вільний приступ до терем знаня і можуть черпати в них у рідній мові, хоч єще не в такій мірі, як би нам бажало ся, о стільки для наших доньок був він до недавна майже зовсім зачкнений. Ледво послїдними часами зайшли тут зміни на ліпше і то виключно завдяки приватній ініціативі. Лише завдяки свідомим одиницям маємо нині свою дівочу відлову школу, свою дівочу учительську семінарію і свій дівочий ліцей. Та на тім нам не вільно спинятись. Ми мусимо довести наші доньки до найвисших наукових інституцій, до університетів, в котрих менщини здобули вже в великій часті рівноправність з мужчинами, до того веде тільки одна найпростіша і найлекша дорога — дівоча гімназія. З огляду на то зважали ся ми на рішучий крок і постановили вже з початком вересня с. р. за дозволом шкільної влади отворити у Львові приватну дівочу гімназію з викладовою рускою мовою осьмоклясового типу. В гімназії будуть учти самі кваліфіковані сили для середних шкіл зі Львова, між ними так само укваліфіковані жєнщини. Імена членів, цілого учительского збору будуть оголошені пізнійше. Гімназія буде відповідати всім вимогам державних руских гімназій, супроти чого можемо мати повну надію, що вона дістане вже по першім році право публичности з уваженєм попередньої кляси так само, як єго дістав переміський ліцей. Попри науку обовязковкх гімназійних предметів буде подавати ся на жаданє родичів та опікунів за окремим винагородженєм наука жіночих робіт, співу, гімнастики та французкої мови. В першім році отворить ся приготавляюча і перша кляса. Висси і вступний іспит до обох кляс відбудуть ся вже перед феріями в липни (день буде подавий пізнійше) а також по феріях в вересні. При вписях треба буде зложити вступну таксу, як у всіх публичних середних школах. За науку буде платити ся в першій (і потім в дальших) клясі по 10 К місячно, так як в інших аналогічних приватних школах у Львові; в приготавляючій клясі оплата буде мінімальна і буде оповіщена пізнійше. Локаль на школу і все потрібне урядженє дає монастир СС. Василянск. Рівночасно СС. Василянки розширюють дотеперішній свій інтернат так, щоби в нїм могли найти приміщенє всі замісцеві учениці за умовленою оплатою, котра також буде оголошена в найкоротшій часі. Тому, що справа не терить проволочки, бо на отворенє такої школи треба постарати ся о дозвіл шкільної влади, просить ся всіх родичів, що хотять віддати свої діти до сеї школи, прислати зголошенє про те найдалше до дня 31. н. ст. мая 1906. р. на адресу настоятельки монастира СС. Василянск Преи. М. Володимири Філевич у Львові, ул. Зибликєвича ч. 24. За комітет: С. Володимира Філевич, настоятелька монастира СС. Ч. С. В. В. о. Спиридон Каргук, ц. к. професор академ. гімназії, др. Евстазій Макарушка, ц. к. професор академ. гімназії.

— **Слідство в справі університетских подій** з 1. і 2. марця с. р. вже розпочало ся. Академічний сенат виделегував до переведеня слідства проф. д-ра Хлямтача, котрий 25. с. м. о год. 5. пополу. переслухав поки що лише кількох академиків Українців.

— **Писанки за виб. реформою.** Пишуть від Снятина: Як наш нарід перенятий справою виборчої реформи, може посьвідчити факт, що в селі Тростянци (в сянтиньскім повіті) сего року на Великдень можна було видіти такі писанки: на червоному тлі в округ полїньовано і виписано білими буквами: «Ми жадаетмо безпосередного, загального, тайного і рівного права голосованя, а ви нарід не мудруйте — бо як не дасте, то собі самі виборемо».

— **Осторога для емігруючих до Америки.** Перед кількома днями придержала експозитура

львівської поліції на головнім двірці 17 емігрантів із східної Галичини, що виїбраючись до Америки на зарібки, не були заосмотрені у відповідні легітимацийні документи. Позаяк всі емігранти находили ся у віці обнятим обовязком військової служби, тому задержано їх в поліційних арештах аж до урядового провіреня, що не заходять законні перепони в їх еміграції. В противнім разі будуть відшупасовані до громад приналежности. З тої нагоди дирекція львівської поліції для остороги подає до публичної відомости, що лежить в інтересі кожного емігранта, виїджаючого за границу чи то на хвилевий, чи на постійний побут, аби заосмотрив ся в пашпорт або пашпортову клязулю на робітничій книжочці, стверджуючу, що еміграції не стоїть нічо на перепоні. Замічає ся при тім, що на основі американських законів, кождий виселенець, який хоче осісти там хвилево або стало, мусить з хвилею прибути на берег виказати ся грішми в квоті 10 долларів на заспокоєнє перших житєвих потреб, крім того мусить бути признаний за фізично зовсім здорового чоловіка, бо в разі некорисної лікарської опії не сьміє вступити на американську землю і мусить вертати назад, звідки прибув.

— **100-літній ювілей бережанської гімназії.** Комітет, який займає ся устроєнєм того ювілею, оповіщує, що не може продовжити речинця зголошенє поза день 5. мая та що готов академикам і всім тим, що не мають постійної платні, знизити вкладку з 20 на 10 К, если до 5. мая сего зажадають.

— **Нові мірничі округи.** З Відня доносять, що міністерство скарбу утворило 7 нових мірничих округів в дотичних податкових округах з осідками геометрів: в Крешовичах, Тухові, Радомисли, Любачеві, Рожнітові і Глинянах. Отворенє тих округів наступить з днем 1. мая.

— **Про вибори на Україні** пише «Гром. Думка»: Тепер для України наступив дуже важний момент: по Україні вибирають людей, що мають обороняти інтереси свого краю в державній думі. Вибори вимагають великої обережности й свідомости від виборних, бо від якої небудь помилки в думу можуть увійти не ті лєди, яким там слід бути, а від сего будуть дуже сумні наслідки. Треба знати, кого вибирати, знати погляди кандидата, що балотирує ся, а також програму партії, до якої він пристає. Особливо треба обережности селянам, бо вони найменше мали спроможности дізнати ся, за кого слід, а за кого не слід подавати свій голос. З газетних звісток тепер вже відомо, що серед виборних є наші, українські люди, про яких заздальгїд ми знаємо, що вони обстоювати муть в думі інтереси українського люду. На таких людей поперед усього і треба давати голоси і обирати їх за своїх заступників. На превеликий жаль, поки що на Україні мало ще є таких свідомих людей, а хоч і є, то вони не мали змоги через всякі причини стати до виборів. Через єе Україні здебільшого увійшли в згоду з партією народної свободи і підтримують її кандидатів, бо вони всеж більш прихильні до українського питання, та її програма партії багата де в чому наближає ся до програми українських поступових партій. Як відомо, досі на виборах, трохи не по всіх губерніях, перевагу мають члени партії народної свободи. Народ зрозумів, що тільки, проводячи члена сеї партії, можна сподівати ся від думи корисної роботи, що тільки дума, коли вона складати ме ся з таких членів, не буде іграшкою в руках бюрократії. Через те ми бачимо, що скрізь, де свідомо підносять ся до виборів, там підтримують і селяни, і робочі члени партії народної свободи, подаючи за їх голос і кидаючи чорні кульки кандидатам інших партій, які не обороняти муть в думі народних інтересів. І там, де виборці були більш свідомі, побіда партії народної свободи була тим більша.

Коли почислити всіх членів з тих губерній, де вже тепер вибори відбули ся, то виходить, що більшість їх належить до партії народної свободи. Отже треба дбати про те, щоб членів партії народної свободи ще по-

більшило ся в думі, щоб члени таких партій як партія правового порядку, союз 17. октоб-ря, торгово-промислова не вступали до думи од української землі. Тому для нас, Україн-ців, коли ми не можемо обікрати свідомого поступового Українця, треба давати голоси на членів партії народної свободи. Будемо ж сподівати ся, що наші селяни не дозволять себе одурити, як се було на Поділю і будуть виби-рати свідомо, входячи в спілку з партією народної свободи, таких тудий, що підуть в думу не для того, щоб там боронити тіль-ки свої інтереси, як інші партії а інтереси всего народу, а в тім числі і українського, який, даючи їм повноважність, накладає разом з тим на них великі обовязки.

— **Вечерковий комітет** рускої гімназії у Льво-ві складає отсім щіру подяку Совітові «Народного Дому» за ласкаве відступлене салі, Товариству «Львівський Боян» за випозичене фортепяна і Товариству «Руска Бєсїда» і «Труд» за випозичене декораций до салі. Рівнож складає найщиршу дяку Вп. П. Жертво-давцям за зложені при вступі і надіслані дат-ки на убогу молодіж. Заразом дуже переира-шає всіх П. Т. Добродіїв, що не дістали за-прошеня на вечерницї; але се сталось або не з вини комітету або через недогляд при ви-силаню.

— **Новість на почті.** З днем 1. мая с. р. бу-де в почтовім руху заведена тота новість, що в случаю, коли надаючому рекомендацїане письмо залежить на тім, щоби мати урядове потвердженє, що адресат дістав его, то одер-жить се потвердженє за зложенєм окремої злати в висоті 25 сотиків. Вправді вже те-пер можна надавати письма за т. зв. зворот-ним реценісом, але такий реценіс приходить на руку надавшого письмо часто аж по кіль-кох днях, а бувають випадки, що адресат не хоче підписати зворотного реценісу, причім почта не може присилувати его до того. На будуче надаючий письмо буде діставати від почтового уряду, котрий доручив адресатови письмо, урядове повідомленє, що дотичне письмо було того а того дня поручене. В тій цілі треба побіч адреси помістити впадаючу в очи дописку R. E., а також крім звичайної почтової оплати і рекомендаційної належито-сти приліпити ще окрему марку на 25 сотитів. Понадто має бути на відворотній стороні ко-верти подана адреса надавшого письмо, від котрою має насїти повідомленє про до-рученє посылки.

— **Російська державна позичка.** Хоч як ще не прояснив ся політичний овид в Росії, мимо того заграница не бояла ся позичити Росії поверх 2 мільярди корон. Вчерашного дня субскрибовано загалом десять разів тілько, що виносила ціла позичка. У Львові виносила субскрипция 4 міль. корон в філії кредитового Закладу для торгівлі і промислу, а 3 міль. корон в філії віденського союзного Банку. Субскрипция позички в Празі осягнула квоту 70 міль. корон.

— **Олімпійські ігрища в Атенах.** Дня 22. с. м. отворено в Атенах олімпійські міжнародні і-грища в присутности королівського двора грец-кого і англійського короля і королевої. Видців було поверх 70.000 з цілого світа, а най-більше з Греції. Першого дня виступили на-взаводи світові руховики. Австрійські рухо-вики не виступали того дня. Побідили Нор-вейці і Шведи, у котрих гімнастика стоїть найвише. Другого дня у борбі на фльорети відзначили ся австрійські Німці, а також в їзді на тандемах. В плаваню на морі побі-дили Греки та Італійці Англичан і Американ-ців. При веслованю здобули першєнство Іта-лійці, а за ними Французи.

— **Здорове серце.** Проф. берлинського універ-ситету др. Гольдшайдер пише у своїй книжці „Hygiene des Herzens“ отсі замітки про гігієну серця: «Особливу вагу має скріпленє серця для женщин. Занятя матери вимагають, щоби вона мала не лиш добре серце в переносім значіню, але аби мала також сильно розви-нені серцеві мязи. Як важне є у неї здорове

серце, можна внести із того, що жінки, котрі хорюють на хиби серця, находять ся в часі стану бременности і при породі в небезпечєн-стві житя. Дальше: для розвитку молододі істоти, находячої ся ще в лоні матери, сама собою рівномірна і сильна циркуляція крови має також першорядне значіне. Так можна сказати, що будучність народу залежить від здорового серця жінки. Консеквенції сеї гігіє-нічної правди прості. Найбільший ворог серця, розніженє, мусить бути раз на завсїгди усун-ений із вихованя дівчат, із житя жінки. Вправи мязий, гімнастика, гартованє — се перші способи удержаня здоровля серця. І справді сучасна суспільність йде по тій до-розі. Нові напрями в вихованю дівчат, що кладуть сильну вагу на фізичне здоровлє дів-чат, слїдво у кожоді європейської суспільности. До гігієни серця належать також плеканє кож-жі. Частійше допусканє безпосередного діланя повітря, або зимної води на відкрите тіло ді-лає корисно на серце. Боязлива привычка удержувати безпереривно однакою темпера-туру тіла і хоронити его від зимного воздуха і води веде до знеможєня кровеносних посу-дин, котрі відвикають сповняти свою найва-жнійшу функцію: корчити ся і розпругатись і через те стають неспосібними до реагованя на вплив окруженя. Коли приходить до того, щоб через відповідно прискорєну функцію охоронити тіло перед-перестудою, розніжені посудини не можуть тоді сповнити своєї функ-ції. Щоб не дати їм відвикнути реагувати на зміни температури, найкрасше мити ся зи-мною водою. Коли виставляє ся кровеносні посудини на діланє зимної води, то вони най-перше стягають ся, а відтак сильно розпруга-ють ся. Ізза того приємне тепло по зимній купелі, що є рівночасно знаком нормальної прикмети і реакції кровеносних посудин. При тім мають зимні купелі ще й вплив на побуд-женє нервів. Рівномірне митє зимною водою вправляє кровеносні посудини в їх функці-ях і є длі них тим самим, чим для внших мазів гімнастика. Особливо корисним є вистав-ляти окіру на вплив зимного повітря, що по-винно діяти ся найраднійше в формі так зва-них «воздушних купелів». Не треба забувати, що дуже важним є купанє ніг у зимній воді, ходженє по зимній землі і холодній росі, щоби не ослабляли функції кровеносних посу-дин по ногах. Зимна нога витворює зимне, неприємне почуванє в цілїм тілі і ділає в той спосіб на настрій і силу думки. Бо стан кро-веносних посудин ноги, не спосібних до кор-ченя, уділаєть ся в великій мірі також даль-шим частям тіла.

— **Дрібні вісти.** Пос. Томашевский скликав на 29. с. м. о 4. год. до салі «Sokol-a» в Сам-борі збори своїх виборців до зложеня по-сольського звіту. — Директор міської різниці у Львові, Готліб, перенесений на власну просьбу на посаду міського ветеринаря в VIII. ранзі, а на посаду директора різниці розписано конкурє.

Телеграми

з дня 27. цвітня 1906.

Будапешт. Угор. Бюро коресп. доносить, що гр. Голуховский ревізитував вчера др. Бекерля, почім оба мали довшу конфє-ренцию.

Відень. На нинішнім засіданю державної ради посла Данеляк, Роттер, Сьвертня, Петє-ленц і тов. внесли інтерпєляцию в справі арє-штованя нот. Обмінського в Н. Санчи на при-каз старости Яроша.

По відчитаню впливів промовляв бар. Гавч в справі відносин до Угорщини, а потім приступлено до дискусії над наглим внесе-нем всеімців в справі події в суді в Аш.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

від 15. до 1. мая 1906.

Нова сензацийна програма.

Щоденно о 8. год. вечер представленє В неділі і свята 2 представленя о 4. год. по-пол. і о 8. год. вечером. Що пятницї High-Life представленє. Білєти вчаснійше можна на-бути в конторі Пльона при ул. Кароля Лю-двика ч. 9.

Рух залізничних поїздів

важний від 1. січня 1906 після середно-євро-пейського часу.

До Львова на дворець головний приходять:

З Іцкан	12-20*, 6-10, 1-40, 5-45, 9-10*
" Кракова	2-31*, 6.—, 8-50, 1-30, 5-23, 8-9-50*
" Підволочиск	7-20, 11-55, 2-30, 10-20, 5-0, 10-20*
" Лавочного	7-29, 11-45, 10-50*
" Рави рускої	7-50
" Станиславова	8-05
" Самбора	8-15, 1-50, 9-20*
" Яворова	8-18, 4-32
" Коломиї	10-05
" Ряшева	10-35
" Тухлі	3-45 (від 15/6 до 30/9)
" Белзця	5.—

На Підзамче.

" Підволочиск 7.—, 2-15, 5-15, 10-2*, 11-34*

Зі Львова з головного двірця відходять:

До Кракова	2-45, 4-15, 8-25, 8-35, 2-50, 6-35* 11.—*
" Іцкан	2-51, 6-15, 9-20, 2-40, 10-40*
" Підволочиск	6-40, 10-55, 2.—, 9.—*, 11-05*
" Яворова	6-55, 5-58
" Лавочного	7-30, 2-57, 6-25*
" Самбора	9.—, 4-20, 10-55*
" Белзця	11-10
" Ряшева	4-10
" Коломиї	5-50
" Рави рускої	7-30*
" Перемишля	10-05* (від 1/5 до 30/6) Хирова Ясла
" Стрия	11-10*

З Підзамча:

" Підволочиск 6-43, 11-15, 2-13, 9-23*, 1-24*.

Примітка. Поїзди поспішні друковані є черенками товстими; поїзди нічні є зазначені звїздкою. Пору нічна числїть ся від 6. год. вечер до 5. год. 59 мінут равю.

Звичайні білєти їзди як також білєти всякого иншого рода, ілюстровані провідники розклади їзди ітд. можна набувати через ці-лі дєнь в мійскім бюрі ц. к. державних зе-лєз. б. пасаж Гавсмана ч. 9.

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

Банку Гіпотечного

купує і продає всякі

папери цінні і МОНЕТИ

по найдешевшім курсї ден-нім не числячи ніякої провізії.

СОКІЛ

Житки і паперці

можна набувати в „Со-кільскім Базарі“ у Львові і у всіх торгівлях вкраю.